

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7Csp/72/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319202468
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Uhrík
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:4319202468.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudcom Mgr. Tomášom Uhrikom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, Bratislava, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: Q. O., nar. XX.XX.XXXX, S. XXX, zast.: Občianske združenie OSPO Martin - OCHRANA SPOTREBITEĽA, IČO: 52 354 237, so sídlom J. Š. Šikuru 4850/1, Martin, o zaplatenie 4.080,58 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie čiastočne zastavuje, a to čo do sumy 1.359,34 Eur s príslušenstvom.
- II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.
- III. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 25.06.2019 sa pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a. s. domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 4.080,58 Eur s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil skutočnosťou, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX / XXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 5000 Eur („Schválená výška pôžičky“) a žalovaná sa zaviazala splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 148,38 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 8.902,8 Eur. Do podania žaloby uhradila žalovaná z vyššie uvedenej zmluvy sumu 2.278,76 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami v zmluve, žalobca listom zo dňa 06.07.2016 - Predžalobná upomienka vyzval žalovanú na úhradu dlžných splátok, na čo poskytol žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní s upozornením, že ak nedôjde k úhrade aspoň najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Keďže omeškané splátky neboli uhradené ani v dodatočnej lehote na plnenie, právny predchodca žalobcu úver zosplatiť, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 25.09.2016.

2. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom dňa 25.09.2019 pod č. k. 7Csp/72/2019-45, proti ktorému žalovaná v zákonnej lehote doručila súdu odpor. Žalovaná v odpore okrem iného uviedla, že popiera žalovanú pohľadávku čo do dôvodu aj výšky, nakoľko Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX neobsahuje správnu výšku RPMN, správnu celkovú čiastku na zaplatenie a ročná úroková sadzba je v rozpore s dobrými mravmi. Následne súd vydaný platobný rozkaz uznesením zo dňa 09.10.2019, č. k. 7Csp/72/2019 - 50 zrušil a vyzval žalobcu, aby doručil súdu repliku - vyjadrenie k odporu žalovanej v zmysle § 167 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Žalobca dňa 05.11.2019 doručil súdu repliku - vyjadrenie k odporu žalovanej, v ktorom uviedol, že podľa jeho názoru celková suma pôžičky je v zmluve uvedená správne, nakoľko poistenie nie je obligatórnou súčasťou úveru, ale je fakultatívnym nákladom, ktorý je uplatňovaný na základe požiadavky žalovaného. Výpočet hodnoty RPMN sa vzťahuje na poskytnutý úver, pričom poistenie nie je úverom. Uvedená skutočnosť je na zmluve vyjadrená slovami, že poistenie nie je povinné. Celková suma pôžičky je tak vyjadrená s poukazom na základné a obligatórne parametre zmluvy. Ako vyplýva z kalkulačky na výpočet RPMN, poistenie ani nie je obsiahnuté ako možnosť dodatočného nákladu, taktiež uplatňované úroky zo zmluvy nie sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná bola riadne oboznámená so všetkými parametrami uvedenej zmluvy, pričom tieto nerozporovala a vykonávala úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Pokiaľ žalovaná uvádza, že úroková miera pri nebankových subjektoch bola 19,92 % žalobca je toho názoru, že zmluvne stanovená výška úroku nie je v rozpore s dobrými mravmi.

4. Repliku žalobcu súd doručil žalovanej a uznesením zo dňa 06.11.2019.2019, č. k. 7Csp/72/2019-62, ju vyzval na vyjadrenie podľa § 167 ods. 4 CSP. Žalovaná dňa 18.11.2019 doručila súdu svoje vyjadrenie v ktorom uviedla, že popiera vyjadrenie žalobcu a trvá na svojom vyjadrení v podanom odpore. Úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.

5. Dňa 11.11.2019 bol súdu doručený návrh žalobcu spoločne s návrhom spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. na zmenu strany sporu na strane žalobcu, nakoľko na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 21.10.2019. Žalovaná bola vyzvaná právny zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru vo výške 4 917,40 Eur s príslušenstvom a to do 30.10.2019. O zmene žalobcu súd rozhodol uznesením zo dňa 21.11.2019, č. k. 7Csp/72/2019-92, právoplatným dňa 12.12.2019.

6. Žalobca dňa 30.03.2020 doručil súdu späťvzatie žaloby v časti 1.359,34 Eur a úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 1.359,34 Eur od 01.10.2016 do zaplatenia a žiadal, aby súd zaviazal žalovanú len na zaplatenie nesplatenej istiny poskytnutého úveru 2.721,24 Eur a úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 2.721,24 Eur od 01.10.2016 do zaplatenia a priznal mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 09.09.2020, na ktoré sa nedostavil žalobca, neúčast' ospravedlnil písomným podaním doručeným súdu dňa 07.09.2020 s tým, že súhlasí, aby súd rozhodol bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu. V súlade s ustanovením § 180 CSP súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu. Splnomocnený zástupca žalovanej uviedol, že pred pojednávaním nastali nové skutočnosti, ktoré zistili v predmetnej veci, a to, že celá žalovaná suma je premlčaná podľa § 103 O. z. vety druhej, takže žiadny dlh neuznávajú. Dlž je premlčaný, pretože čo sa týka predžalobnej upomienky od pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding vyplýva, že ak nedôjde k úhrade splátky za mesiac máj XXXX, bude Consumer Finance Holding oprávnená úver zosplatiť. Podľa prehľadu platieb prvá nezaplatená platba bola XX.XX.XXXX, ďalej XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX a keď zrátame predčasnú splátku ohľadne týchto nezaplatených splátok 148,38 eur, vychádza to suma, ako je uvedená v predžalobnej upomienky 476,66 eur a toto je presne ten prípad, keď je potrebné na danú vec aplikovať § 103 O. z. druhá veta. Úver bol zosplatený XX.XX.XXXX ale zosplatenie sa neráta, teda premlčanie sa neráta od zosplatenia úveru, pretože to nemá oporu v Občianskom zákonníku, kde sa v § 103 druhá veta uvádza, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Podľa prehľadu platieb od pôvodného veriteľa prvá nesplnená splátka bola XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX bola druhá nesplnená, XX. mája XXXX už bola tretia, takže žaloba bola podaná až 24.06.2019 po márnom uplynutí trojročnej premlčacej doby. Má za to, že celá žalovaná suma je premlčaná a žiada súd, aby žalobu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú. Žalovaná keď písala odpor, nevedela, že celá žalovaná suma je premlčaná, dozvedela sa to až dnes pred pojednávaním. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižiava výpovedi svojho splnomocneného zástupcu. Takisto zastáva stanovisko, že úver je premlčaný a ja nie je ochotná žalovanú pohľadávku uhradiť. Od právneho predchodcu žalobcu jej bol poskytnutý iný úver a týmto úverom, ktorý je predmetom sporu, vo výške 5.000,00 Eur splatila

predchádzajúci úver, takže žalovaná na svoj účet neobdržala celú čiastku vo výške 5.000,00 Eur ale sumu vo výške 1.500,00 Eur z tohto úveru, ktorý jej bol poskytnutý vo výške 5.000,00 Eur a uhradila sumu vo výške 2.278,76 Eur. Je pravdou, že v odpore požiadala zbytok úveru vo výške 2.721,24 Eur splácať v mesačných splátkach, nakoľko v tom období nevedela, že táto suma, ktorá je žalovaná, je premlčaná. Z uvedeného dôvodu žalovaná nie je na predmetnom úvere ochotná uhradiť žiadnu čiastku.

8. Žalobca písomným podaním doručeným dňa 16.04.2021 reagoval na vznesenú námietku premlčania splnomocneného zástupcu žalovanej a žalovanej na pojednávaní konanom dňa 09.09.2020. K námietke premlčania je žalobca toho názoru, že v konaní nedošlo k premlčaniu jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Dlh bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatenej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Uvedenému svedčí aj právny názor X.. F. W. V.. podľa ktorého: "V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky, nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania a veriteľ je oprávnený vymáhať celý zostatok nesplateného dlhu žalobou. Premlčacia doba vo vzťahu ku celej neuspokojenej pohľadávke začne plynúť od splatnosti nespĺnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok." Žalobca si v tejto súvislosti dovoľuje odčitovať ustanovenia zmluvy ako aj právnych predpisov, ktoré majú dopad na právne posúdenie prejednávaneho sporu. V prvom rade žalobca poukazuje na ustanovenie zmluvných podmienok, kde sa v čl. 12 bod 12.2. uvádza: „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok Pôžičky žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky Spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť Pôžičky), ak je Klient v omeškani s úhradou jednej Splátky alebo čiastočného plnenia jednej Splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.“ Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka uvádza: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku (t. j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca ako veriteľ má tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t. j. tej ktorú si sám určí. V tejto súvislosti žalobca odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 13 uvádza, že ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti, ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá OZ, splátku zročnú bezprostredne pred zosplatnením. Následne v zmysle ustanovení Zmluvy a Zmluvných podmienok bol žalovaný formou Predžalobnej upomienky zo dňa 06.07.2016 upozornený na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Nakoľko u žalovaného nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobca pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu XX.XX.XXXX (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa XX.XX.XXXX). Žaloba bola na súd podaná dňa 24.06.2019, a teda nebola podaná po zákonom stanovenej trojročnej premlčacej dobe. Zároveň žalobca poukázal na zjednocujúce stanovisko Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach vyjadreným v Uznesení tohto súdu zo dňa 10.06.2020, č.k. 11Co/153/2019 - 126, ktorý v ods. 16 odôvodnenia predmetného uznesenia povedal: „Takýmto myšlienkovým postupom možno podľa názoru odvolacieho súdu vyvodiť, že premlčacia doba vo vzťahu k zosplatnenej časti spotrebiteľského dlhu začína plynúť vždy tri mesiace po splatnosti každej z postupne omeškaných splátok.“ V zmysle tohto zjednocujúceho stanoviska rozhodol aj Okresný súd Košice II. rozsudkom zo dňa 16.11.2020, č.k. 24Csp/36/2020 - 138, kedy začiatok plynutia premlčacej doby posúdil nasledovne: „Podľa zjednocujúceho stanoviska Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, premlčacia doba predčasne zosplatneného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu.“ (bod 17 odôvodnenia). Ako dôkaz na preukázanie svojich tvrdení doručil Uznesenie KS Košice zo dňa 10.06.2020, č.k. 11Co/153/2019 - 126 a Rozsudok OS Košice II zo dňa 16.11.2020, č.k. 24Csp/36/2020 - 138.

9. K vyššie uvedeným skutočnostiam sa vyjadril splnomocnený zástupca žalovanej, ktorý zotrval na tom, že žalovaná suma s príslušenstvom je premlčaná. Písomným podaním doručeným súdu dňa 11.06.2021 sa k námietke premlčania vyjadril žalobca, ktorý citoval ustanovenia Občianskeho zákonníka a to §

103, § 53 ods. 9, § 565 a poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Trenčín č.k. 17Co/228/2016-74, Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/153/2019-126, rozhodnutia NS ČR sp. zn. 21 Cdo 456/2006 a sp.zn. 21Cdo/426/2005. Nakoľko žalovaný svoj dlh z titulu nesplateného úveru neuhradil, žalobca na podanej žalobe v spojení s predloženými dôkazmi a úpravou petitu trvá.

10. Tunajší súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 20.04.2022, na ktoré sa právny zástupca žalobcu, ani splnomocnený zástupca žalovanej napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili. Právny zástupca žalobcu neúčast' písomne ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím v zmysle podaní ním uskutočnených aj bez ich účasti. V súlade s ustanovením § 180 CSP súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a splnomocneného zástupcu žalovanej, nakoľko neboli dané dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a 184 CSP. Vzhľadom na uvedené súd na tomto pojednávaní spor prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu a ich zástupcov s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

11. Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a dospel k nasledovným skutkovým a právnym zisteniam:

12. Medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou bola dňa XX.XX.XXXX uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 5000 Eur, lehota splatnosti bola 60 mesiacov. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že výška úrokovej sadzby bola 27,00 % p.a., mesačná splátka bola 144,25 Eur vždy k 20. dňu v mesiaci, RPMN 26,98 %, priemerná RPMN 18,01 %, celkové náklady spotrebiteľa 3652 Eur, celková čiastka 8652 Eur. Žalovaná si svoje platobné povinnosti vyplývajúce z uzavretej zmluvy riadne a včas neplnila, preto právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 06.07.2016 vyzval žalovanú k úhrade nedoplatkov na splátkach v celkovej výške 476,66 Eur s upozornením na zosplatenie úveru s tým, že ak do 05.09.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 05/2016, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Táto výzva bola žalovanej doručená dňa 18.07.2016. Žalovaná dlžnú sumu neuhradila, preto právny predchodca žalobcu dňa 25.09.2016 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo žalovanej doručené dňa 03.10.2016.

13. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

14. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu postúpenia, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

15. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu (ďalej len zákon č. 483/2001 Z. z.), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Zmluvný vzťah strán sporu založený na základe vyššie uvedenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX spadá pod úpravu zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka. Uzavretú úverovú zmluvu teda súd posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

22. V konaní mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej titulom zmluvy o úvere sumu 5000 Eur. Právny predchodca žalobcu si svoj záväzok riadne splnil a poskytol žalovanej dohodnutý úver a žalovaná konala v rozpore so zmluvnými dojednaniami zmluvy o úvere a neuhrádzala pravidelné mesačné splátky riadne a včas, čím sa dostala do omeškania so splácaním svojej pohľadávky. Listom zo dňa 06.07.2016 vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú na bezodkladnú úhradu omeškaných splátok vo výške 476,66 Eur a bola upozornená, že ak do 05.09.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 05/2016 právny predchodca žalobcu bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovanej bol list doručený 18.07.2016. Listom zo dňa 25.09.2016, doručeným žalovanej dňa 03.10.2016, vyhlásil právny predchodca žalobcu okamžitú splatnosť úveru. Súd má za to, že došlo k porušeniu ust. § 565 OZ, konkrétne toho, že právo na zosplatenie môže veriteľ použiť najneskôr do

splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, a teda právny predchodca žalobcu mal vyhlásiť mimoriadnu splatnosť najneskôr do 20.09.2016, keďže zročnosť splátok bola k 20. dňu v mesiaci. Pôvodný žalobca následne postúpil svoju pohľadávku na nového žalobcu, pričom súd nemal inú možnosť ako vyhovieť zmene žalobcu podľa zmluvy o postúpení pohľadávok. Za daného skutkového stavu súd ustálil, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru je potrebné považovať za neplatný právny úkon podľa § 39 OZ a z tohto titulu neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, ako ani § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a preto nový žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

23. Súd sa v svojej argumentácii opiera aj o rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020, z ktorého vyplýva: „Dovolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že v prejednávanej veci nedošlo k platnému postúpeniu splatnej pohľadávky. Z článku IV. 1. Zmluvy o rýchlom poistenom spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo č. XXXX XXXX XX RSU z 15. augusta 2011 (č. I. 5 - 12 spisu) totiž vyplýva, že za účelom splácania predmetného spotrebiteľského úveru bol zmluvnými stranami dohodnutý pravidelný termín mesačných splátok úveru na 15. deň v mesiaci. K doručeniu právneho úkonu formálne označeného ako „Výzva na zaplatenie záväzku po lehote splatnosti“ zo 16. januára 2012 (č. I. 56 spisu) žalovanej došlo v zmysle článku X. 3. úverovej zmluvy dňa 23. januára 2012 (viď vrátená poštová zásielka č. I. 56 p. v. spisu) a k doručeniu vyhlásenia úveru za predčasne splatný došlo na základe právneho úkonu formálne označeného ako „Vyhlásenie úveru za predčasne splatný“ z 23. februára 2012 (č. I. 19 spisu) v zmysle článku X. 3. úverovej zmluvy až dňa 8. marca 2012 (viď vrátená poštová zásielka č. I. 19 p. v. spisu). Z toho jednoznačne vyplýva, že veriteľ nerealizoval svoje právo na zaplatenie celej pohľadávky v súlade s druhou vetou vyššie citovaného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Keďže podľa názoru dovolacieho súdu ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky (viď bod 14.3.) umožňovalo banke právo postúpiť inej osobe (a to aj osobe, ktorá nie je bankou) len splatnú pohľadávku, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná, a v tomto prípade došlo k postúpeniu nesplatennej pohľadávky, išlo o postúpenie v rozpore s uvedeným ustanovením, a teda o absolútne neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.“

24. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektívne žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009). Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená).“(uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019).

25. S poukazom na vyššie uvedené súd ustálil, že žalobca v tomto konaní nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a ktoré bolo uplatnené v tomto konaní, preto žalobcovi nie je možné toto právo priznať a súd žalobu z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní zamietol. Vzhľadom na určujúci záver o neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, dôsledkom už ktorého je nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, súd nepovažoval za potrebné bližšie sa zaoberať ďalšími námietkami, ktoré uviedla žalovaná v podanom odpore a nasledujúcich vyjadreniach.

26. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

27. Podľa § 145 ods. 1, 2, 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

28. Vzhľadom na to, že žalobca vzal svoju žalobu čiastočne späť, a teda ešte skôr, než sa vo veci začalo predbežné prejednanie alebo bolo otvorené prvé pojednávanie, súd rešpektujúc jeho dispozičné právo postupoval podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení a konanie v časti, v ktorej bola žaloba

vzatá späť, čiastočne zastavil. Takto postupoval aj bez súhlasu žalovanej, pretože toto sa v danom štádiu konania (pred začatím predbežného prejednávania alebo pred otvorením prvého pojednávania vo veci samej) nevyžadovalo, pričom na prípadný nesúhlas s čiastočným späťvzatím žaloby by sa aj tak neprihliadalo.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 256 ods.1 CSP a žalovanej, ktorá mala v spore plný úspech vo veci priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom _____ podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.